

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/245/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022201656
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ina Šingliarová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1022201656.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Iny Šingliarovej a členov senátu doc. JUDr. Mateja Horvata, PhD., a JUDr. Jozefa Timeka v právnej veci žalobcu: A. B., C. D. XX, XXX XX E., proti žalovanému: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. Ei 358/22/1000-7 zo dňa 23.11.2022, takto

rozhodol:

I. Správny súd v Bratislave zrušuje rozhodnutie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. Ei 358/22/1000-7 zo dňa 23.11.2022 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Predmet súdneho prieskumu a priebeh administratívneho konania

1. Žalobca svojou elektronickou žiadosťou zo dňa 14.10.2022 požiadal Úrad špeciálnej prokuratúra Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky o „sprístupnenie celého obsahu spisu sp. zn. VII/2 Gn 573/21/1000“ podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov účinného do 31.12.2022 (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“).

2. Prvostupňový orgán – Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. VII Spr 392/22/1000 – 2 zo dňa 24.10.2022 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) nevyhovel žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácie a žiadané informácie odmietol sprístupniť.

3. Žalobca voči prvostupňovému rozhodnutiu podal rozklad, o ktorom žalovaný rozhodol rozhodnutím č. Ei 358/22/1000-7 zo dňa 23.11.2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) tak, že podľa § 59 ods. 2 a § 61 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v spojení s § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. potvrdil prvostupňové rozhodnutie a rozklad podaný žalobcom zamietol.

4. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že pokiaľ existuje popri sebe všeobecná a osobitná úprava, potom osobitná úprava má prednosť (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 SŽi/4/2009). Osobitnou právnou úpravou informačnej povinnosti prokuratúry sa má na mysli § 55m zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“). Toto ustanovenie v jednotlivých odsekoch vymedzuje, aké rozhodnutia je prokuratúra

povinná zverejniť a sprístupniť. Žalovaný skonštatoval, že žalobcom požadované informácie nemožno podradiť pod § 55m zákona o prokuratúre.

5. Ďalej uviedol, že žalobca požadoval sprístupniť registratúrne záznamy tvoriace spis vedený prokurátorom, do ktorého však nemá právny nárok nahliadať každý, ale podľa § 55 ods. 1 zákona o prokuratúre iba jeho nadriadený prokurátor alebo so súhlasom nadriadeného prokurátora iný prokurátor. Spravovanie spisov na prokuratúre upravuje príkaz generálneho prokurátora Slovenskej republiky por. č. 6/19 zo 4. septembra 2019, ktorým sa vydáva registratúrny poriadok prokuratúry v platnom znení. Registratúrny poriadok je určený pre vnútornú potrebu a činnosť prokuratúry. Spisom, ktorý vedie prokurátor, je registratúrny záznam alebo súbor registratúrnych záznamov, ktoré vznikli v súvislosti s vybavovaním tej istej veci a sú evidované v spisovom prehľade každého spisu. Spis vedený na prokuratúre je vnútornou pracovnou pomôckou, ktorý nespĺňa znaky či už súdneho alebo vyšetrovacieho spisu, pričom obmedzujúce ustanovenie nazerania do spisu, najmä z uvedeného dôvodu, nemožno prelomiť ani aplikáciou zákona č. 211/2000 Z. z. Žalobca je tak neoprávnenou osobou na nazeranie do spisu. Ust. § 55 zákona o prokuratúre je tak lex specialis vo vzťahu k zákonu č. 211/2000 Z. z.

6. Ďalej sa žalovaný venoval vymedzeniu pojmu informácia pričom uviedol, že pojmovým znakom informácie je vždy jej konkrétnosť a individuálna identita. Za informáciu však nemožno považovať sprístupnenie obsahu celého spisu.

7. Orgán rozhodujúci o rozklade, t. j. žalovaný, sa preto plne stotožnil s názorom prvostupňového orgánu v tom, že žalobca nepožiadala o sprístupnenie informácie, ktorú by bola povinná osoba povinná zverejniť a sprístupniť.

II. Správna žaloba a vyjadrenia účastníkov konania

8. Žalobca sa včas podanou správnu žalobou zo dňa 30.11.2022 domáhal prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia, pričom navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

9. Podľa žalobcu právna úprava nazerania do prokurátorského spisu podľa § 55 zákona o prokuratúre nevyučuje sprístupňovanie informácií v režime zákona č. 211/2000 Z. z. Poukázal preto na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 SŽi 1/2010. Ďalej poukázal na text § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z., ako aj na ústavnoprávne vymedzenie práva na informácie podľa Ústavy Slovenskej republiky, kde podľa jeho názoru žalovaný ignoroval aj ústavnoprávne aspekty práva na informácie.

10. Žalobca ďalej uviedol, že požadovaný spis sa týka ukončeného trestného konania, ktoré bolo vedené na základe trestného oznámenia žalobcu. Žalobca má ako oznamovateľ podľa § 69 ods. 1 zákona č. 301/2000 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „trestný poriadok“) právo nazrieť do vyšetrovacieho spisu. Nie je preto podľa neho odôvodnené odopierať mu sprístupnenie informácií z dozorového spisu, pretože ide o spis vedený v tej istej veci.

11. Uviedol, že snaha chrániť pred vyzradením informácie o výkone právomoci prokuratúry nepatrí medzi legitímne záujmy umožňujúce obmedziť právo na informácie. Aj činnosť prokuratúry musí podliehať verejnej kontrole, čo platí osobitne pre činnosť prvostupňového orgánu „aktuálne vedenom bývalým politikom Lipšicom, pred ním zasa odsúdeným zločincom Kováčikom“.

12. Napokon uviedol, že teória implicitného obmedzenia práva na informácie bola ústavným súdom zrušená a poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 522/2021.

13. Žalovaný sa k správnej žalobe žalobcu vyjadril podaním z 27.04.2023 (ďalej len „vyjadrenie“). Žalovaný uviedol, že pri vybavovaní žiadosti vychádzal z ustálenej judikatúry súdov aj pri samotnom vymedzení pojmu informácia, s tým, že za informácie nemožno považovať sprístupnenie obsahu celého spisu povinných osôb. Pojmovým znakom každej informácie je jej konkrétnosť a individuálna identita. Súdna prax sa stavia reštriktívne k žiadostiam, ktoré nie sú konkrétne, v ktorých žiadatelia žiadajú „všetko“, vrátane sprístupnenia obsahu celého spisu alebo rôznych dokumentov a ich kópií. Žiadateľ by mal byť v zásade spôsobilý identifikovať a konkrétne popísať informáciu, ktorú požaduje sprístupniť.

14. Podľa žalovaného sa žalovaný nijak nezbujuje informačnej povinnosti podľa všeobecnej aj osobitnej právnej úpravy, tá sa však striktne týka informačnej povinnosti o výsledku rozhodovacej pôsobnosti prokuratúry, ako to bolo aj v tomto prípade.

15. Nazeraním do spisu vedeného prokurátorom sa nedosiahne verejná kontrola postupu žalovaného, pretože verejná kontrola rozhodovacej pôsobnosti prokuratúry sa uskutočňuje prostredníctvom zverejňovania a sprístupnenia rozhodnutí, ako výsledku zákonnej kompetencie prokuratúry. Žalovaný tiež nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, že pokiaľ možno nazrieť a oboznamovať sa s obsahom vyšetrovacieho spisu v trestnej veci, rovnako by malo byť možné nazeráť do spisu vedeného prokurátorom a uviedol, že zatiaľ čo spis vedený na prokuratúre je pracovnou pomôckou, vyšetrovací spis policajného orgánu, ktorý sa zakladá po prijatí prvého podania vo veci, tvoria všetky písomnosti, ktoré sa vzťahujú na tú istú vyšetrovanú trestnú vec. Právo oboznamovať sa s obsahom tohto spisu vyplýva priamo z trestného poriadku.

16. Žalovaný preto navrhol žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietnuť.

17. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného ďalej nevyjadril.

III. Relevantná právna úprava

18. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

19. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

20. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

21. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

22. Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

23. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

24. Podľa § 55 ods. 1 zákona o prokuratúre nazeráť do spisu, ktorý vedie prokurátor, môže iba jeho nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 1) alebo so súhlasom nadriadeného prokurátora iný prokurátor.

25. Podľa § 55m ods. 1 zákona o prokuratúre prokuratúry sú povinné zverejňovať právoplatné uznesenia prokurátora, ktorými sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe, a to do 15 pracovných dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia.

26. Podľa § 55m ods. 5 zákona o prokuratúre prokuratúry sprístupňujú verejnosti na základe žiadosti podľa osobitného zákona všetky právoplatné uznesenia prokurátora vrátane uznesení, ktoré nie sú rozhodnutiami vo veci samej a obžalobný návrh.

27. Podľa § 55m ods. 6 zákona o prokuratúre prokuratúra môže zo závažných dôvodov odmietnuť zverejnenie rozhodnutia podľa odseku 1 alebo sprístupnenie informácie podľa odseku 5, ak by zverejnenie rozhodnutia alebo sprístupnenie informácie mohlo zmať alebo podstatne sťažiť dosiahnutie

účelu trestného stíhania alebo porušiť práva a právom chránené záujmy. Odmietnutie sprístupnenia musí byť odôvodnené a možno proti nemu podať opravný prostriedok podľa osobitného zákona.

28. Podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

29. Podľa § 191 ods. 6 SSP právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.

IV. Právne hodnotenie správneho súdu

30. Zákomom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) bol, okrem iného, zriadený aj Správny súd v Bratislave, ktorý začal svoju činnosť dňa 01.06.2023. Podľa § 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Predmetná právna vec, pôvodne vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1S/245/2022, bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy a v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 7 náhodným výberom pridelená na konanie a rozhodovanie do senátu 9S Správneho súdu v Bratislave a je vedená pod sp. zn. BA-1S/245/2022.

31. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd (§ 10, § 13 ods. 1 SSP) preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby (§ 134 ods. 1 SSP, § 134 ods. 2 SSP a contrario) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, keďže napadnuté rozhodnutie žalovaného je zaťažené vadou nezákonnosti podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP.

32. O žalobe rozhodol správny súd bez nariadenia pojednávania rozsudkom podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže žalobca ani žalovaný netrvali na nariadení pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený najmenej päť dní vopred na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 04.04.2025 (§137 ods. 4 SSP).

33. Zákon č. 211/2000 Z. z. predstavuje predpis verejného práva upravujúci povinnosti povinných osôb pri aplikácii tohto zákona, ako aj rozsah práv jednotlivých oprávnených subjektov (žiadateľov). Vzťah medzi povinnou osobou a žiadateľom je vzťahom vertikálnym a konanie podľa zákona č. 211/2000 Z. z. je osobitným druhom administratívneho konania. Je založený na princípe generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, čo znamená, že povinné osoby sprístupňujú všetky informácie, ktoré majú k dispozícii, okrem tých, u ktorých to zákon neumožňuje. Toto obmedzenie nemusí byť explicitne ustanovené priamo zákonom č. 211/2000 Z. z., ale môže vyplývať aj z iných právnych predpisov verejného práva.

34. Zákon č. 211/2000 Z. z. teda predstavuje právnu úpravu, ktorá ustanovuje povinnosť povinným osobám sprístupňovať informácie, ktoré majú k dispozícii (§ 3 zákona č. 211/2000 Z. z.), a to ich aktívnym zverejňovaním (§ 5 až 5b zákona č. 211/2000 Z. z.) alebo na základe žiadosti (§ 14 zákona č. 211/2000 Z. z.). Z uvedeného vyplýva základný princíp tohto zákona – čo nie je tajné, je verejné. Už priamo zákon č. 211/2000 Z. z. však formuluje aj výnimky z tohto pravidla, kedy možno rozhodnúť o odmietnutí sprístupnenia informácie, a to ak táto nie je k dispozícii (§ 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z.) alebo ak je naplnený niektorý z dôvodov obmedzenia prístupu k informáciám (§ 8 až 11a zákona č. 211/2000 Z. z. alebo podľa osobitného predpisu). V takom prípade povinná osoba vydá vo veci rozhodnutie (§ 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z.).

35. Vydané rozhodnutie vo veci musí spĺňať požiadavky podľa správneho poriadku (§ 46 a § 47 správneho poriadku), a to vrátane riadneho výroku a odôvodnenia. Z výroku musí byť zrejmé, ako správny orgán vo veci rozhodol, teda ako vec právne posúdil. Na výrok nadväzuje jeho

odôvodnenie. Podľa správneho súdu predstavuje požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jeden zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania orgánov verejnej moci a vylúčiť ľubovôľu. V odôvodnení sa preto vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel príslušný orgán ku konkrétnemu rozhodnutiu.

36. Správny súd tu tiež poukazuje na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý zdôraznil, že „pokiaľ je povinnému subjektu doručená žiadosť o poskytnutie informácií podľa zákona o slobode informácií, v súlade so zásadou dobrej správy je jeho povinnosťou primárne vyvinúť úsilie, aby požadovanú informáciu našiel a žiadateľovi ju poskytol. Pokiaľ zistí, že požadovanými informáciami fakticky disponuje, je povinný ich žiadateľovi poskytnúť, okrem prípadu, že sa jedná o výluky v zmysle zákona o slobode informácií“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/44/2015).

37. Predmetom správneho súdneho prieskumu bol súdny prieskum zákonnosti napadnutého rozhodnutia, na podklade ktorého žalovaný ako odvolací orgán potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým sa nesprístupnili požadované informácie z dôvodu, že žalobca nepožiadal o sprístupnenie informácie, ktorú by bola povinná osoba povinná sprístupniť a na sprístupnenie informácie sa vzťahovali obmedzujúce ustanovenia § 55 ods. 1 zákona o prokuratúre. Úlohou správneho súdu tak bolo posúdiť, a to na podklade uplatnených žalobných bodov, či žalovaný postupoval v súlade so zákonom č. 211/2000 Z. z., keď nevyhovel žalobcovej žiadosti.

38. Správny súd zistil, že obdobná právna vec bola už predmetom správneho súdneho prieskumu, a to v konaní vedenom Správnym súdom v Bratislave pod sp. zn. BA-2S/299/2022, pričom správny súd nezistil dôvody, pre ktoré by sa mal odchýliť od tam uvedeného právneho názoru. S odkazom na uvedené rozhodnutie správny súd konštatuje, že: „37. Z dôvodu, že žalobca namieta nesprávnu aplikáciu § 55 Zákona o prokuratúre zo strany žalovaného, správny súd v prvom rade zameral svoj súdny prieskum na zodpovedanie tejto otázky, a teda, či aplikácia § 55 Zákona o prokuratúre predstavuje legitímny dôvod na nesprístupnenie informácie zo spisu prokurátora. Po posúdení tohto žalobného bodu správny súd uvádza, že tento vyhodnotil ako dôvodný.

38. Správny súd konštatuje, že žiadosť o informáciu, pokiaľ je táto informácia súčasťou / obsahom spisu prokuratúra (bez bližšej špecifikácie – napr. dozorový spis, osobný spis a pod., pretože Zákon o prokuratúre hovorí o spise prokurátora, bez bližšej špecifikácie) je potrebné vybaviť v režime ustanovení Zákona o slobode informácií, pričom § 55 Zákona o prokuratúre nie je v tomto prípade sám o sebe kľúčovým pre posúdenie žiadosti o sprístupnenie takejto informácie. Keďže je potrebné žiadosť vybaviť na základe Zákona o slobode informácií, povinná osoba musí v tomto prípade zvážiť, či a v akom rozsahu sa uplatní prípadné obmedzenie v súvislosti s požadovanou informáciou (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžik/3/2020 zo dňa 14.12.2021). Súčasne je potrebné uviesť, že § 55 Zákona o prokuratúre upravuje okruh osôb oprávnených výlučne nazerať do prokurátorského spisu, ktorý však nezakladá bez ďalšieho legitímny dôvod pre nesprístupnenie informácií (listín) tvoriacich súčasť spisu prokurátora. Napriek tomu, že § 55 Zákona o prokuratúre predstavuje, podľa názoru správneho súdu špeciálnu úpravu nahliadania do spisu prokurátora, neznamená to, že je tým automaticky vylúčené použitie iných spôsobov sprístupnenia informácií podľa Zákona o slobode informácií. Samotný Zákon o slobode informácií nepoužíva v § 16 ods. 1 taxatívny výpočet všetkých spôsobov sprístupnenia informácií. Naopak, využíva demonštratívny výpočet, ktorý je vyjadrený slovom „najmä“ (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sži/1/2010 zo dňa 15.03.2011 alebo uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/23/2022 zo dňa 03.08.2022).

39. Na podklade vyššieho uvedeného tak správny súd dospel k záveru, že existenciu špecifického režimu nahliadania do administratívnych spisov orgánov verejnej správy podľa Zákona o prokuratúre (teda špeciálna úprava nahliadania do spisov prokurátora) nemožno automaticky spájať s nemožnosťou sprístupnenia informácií zo spisov prokurátora podľa Zákona o slobode informácií. Bolo tak potrebné zo strany povinnej osoby skúmať, či jestvujú obmedzenia na sprístupnenie informácií – v danom prípade žalovaný správne odkázal na to, že v predmetnom prípade sa nejedná o informácie, na ktoré by bolo možné aplikovať obmedzenia uvedené v § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o slobode informácií, pretože sa nejedná o rozhodovaciu činnosť OČTK alebo § 55m Zákona o prokuratúre, ktorý upravuje

zverejňovanie a sprístupňovanie rozhodnutí, týkajúcich sa konaní uvedených v tomto ustanovení. Prvostupňový orgán a žalovaný tak mali vyhodnotiť, či sa v spise vedenom pod sp. zn. 1/2 Spr 256/22/4400 (teda v spise, týkajúcom sa nevyhoveniu žiadosti žalobcu o vykonanie študentskej stáže na Okresnej prokuratúre Komárno, a teda v spise vedenom prokurátorom) nachádzajú informácie, na ktoré by sa aplikovali výnimky zo sprístupnenia informácií uvedené v § 8 až 11 Zákona o slobode informácií a v prípade, ak sa nenachádzali, mali sprístupniť tieto informácie. Len všeobecný odkaz na § 55 Zákona o prokuratúre neobstoí, pretože uvedené samo o sebe nezakladá dôvod na nesprístupnenie informácií (listín) tvoriacich súčasť osobného spisu, o aký išlo v posudzovanom prípade. Zo strany prvostupňového orgánu a žalovaného tak došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Správny súd súčasne uvádza, že žalobca nežiadal o možnosť nahliadnutia do tohto spisu.“

39. Správny súd preto zhrňujúco konštatuje, že žiadosť o informáciu, pokiaľ je táto informácia súčasťou alebo obsahom spisu prokuratúra je potrebné vybaviť v režime ustanovení zákona č. 211/2000 Z. z., pričom § 55 zákona o prokuratúre nie je v tomto prípade sám o sebe kľúčovým na posúdenie žiadosti o sprístupnenie takejto informácie, ktorú je potrebné vybaviť primárne na základe zákona č. 211/2000 Z. z.

40. Na druhej strane sa však správny súd nestotožnil so žalobným bodom žalobcu, v ktorom uviedol, že v prípade, ak mu bolo umožnené nahliadať do vyšetrovacieho spisu, tak nie je dôvod na odmietnutie prístupu k informáciám z dozorového spisu. Správny súd je toho názoru, že medzi uvedeným treba rozlišovať, čo podporuje aj judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá k tomu uvádza: „Vo vzťahu k poskytovaniu informácií o trestnom konaní je potrebné uviesť, že režim zverejňovania a režim sprístupňovania sú upravené primárne v Trestnom poriadku prostredníctvom § 6, ktorý upravuje poskytovanie informácií verejnosti a prostredníctvom § 69, upravujúceho právo na nazeranie do spisov, ktoré prináleží procesným stranám a iným osobám, participujúcim na trestnom konaní, ktorým je priznané určité procesné postavenie (napr. opatrovník, poškodený a pod.). Takáto úprava v Trestnom poriadku reflektuje zásady špecifické pre trestné konanie, ako napr. prezumpciu neviny, či neverejnosť prípravného konania a súčasne sa týka aj trestného konania, ktoré ešte nebolo právoplatne skončené.“

23. Predmetná úprava obsiahnutá v Trestnom poriadku spĺňa požiadavky komplexnosti a preto je v prejednávanej veci potrebné považovať ju za osobitnú úpravu prístupu k informáciám, ktorá v tomto prípade vylučuje aplikáciu zákona č. 211/2000 Z.z., ktorý predstavuje všeobecnú úpravu prístupu k informáciám. Uvedené je potrebné zohľadniť pri časti žiadosti sťažovateľky, ktorá sa týkala sprístupnenia vyšetrovacieho spisu. V súvislosti so sprístupnením vyšetrovacieho spisu kasačný súd poukazuje aj na skutočnosť, že tento z hľadiska svojho obsahu bude úzko súvisieť s činnosťou orgánov činných v trestnom konaní, pri ktorej vzniká potreba implicitného obmedzenia informácií, ktoré majú svoj pôvod v operatívno-pátracjej činnosti, a ktorú potvrdil aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 3Sž/16/2014 z 1. apríla 2015. Vyzeraním informácií získaných operatívno-pátracou činnosťou vo veci, ktorá naviac nebola ešte právoplatne skončená by mohlo dôjsť k ohrozeniu bezpečnosti a záujmov štátu ako aj zmareniu účelu samotného trestného konania. Z uvedeného dôvodu je v tomto prípade obmedzenie prístupu k informáciám legitímne a je automaticky reflektované aj vo všeobecnej úprave prístupu k informáciám v § 11 že v danom prípade nemožno takúto informáciu požadovať na základe žiadosti o informáciu podľa a v režime zákona č. 211/2000 Z.z. a pre sprístupnenie informácie je potrebné splniť podmienky uvedené v osobitnej úprave, ktorú predstavuje § 69 Trestného poriadku. Podľa kasačného súdu nemožno prijať záver, v zmysle ktorého by bolo možné prostredníctvom zákona č. 211/2000 Z.z. vyhnúť sa resp. obísť Trestným poriadkom stanovené podmienky pre možnosť nahliadania do vyšetrovacieho spisu, tak ako sú uvedené v § 69 Trestného poriadku.“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžik/3/2020).

41. Súhrnom uvedeného dospel správny súd k záveru o tom, že žalobou napadnuté rozhodnutie trpí vadou nesprávneho právného posúdenia podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP, a preto ho bolo potrebné zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

42. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy podľa § 191 ods. 6 SSP v ďalšom konaní viazaný. Úlohou žalovaného bude svoje rozhodnutie nanovo právne posúdiť a v nadväznosti na to ho presvedčivo a dostatočne odôvodniť. Správny súd však zároveň konštatuje, že týmto rozsudkom neprejudikuje to, či žalobcovi bude, resp. či má byť tá-ktorá informácia sprístupnená alebo nie, ale orgán verejnej správy bude povinný svoj záver (či už pozitívny

alebo negatívny) dostatočne odôvodniť v súlade s aplikáciou právnych predpisov tak, ako to uviedol správny súd v tomto rozsudku.

43. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP, na základe ktorého priznal úspešnému žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

44. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ podľa § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).